

Bronius Krivickas

Rudens melodija

Ruduo dūduot ir trimituot kas rytą
Pradėjo lūpom viesulų.
Ūkimą gūdų jo didingų dūdų
Ir riksmą trykiančių trimitų
Jau šaukia šakos ažuolų žilų.

– Žiūrėk! Regėk! Jau laikas paskutinis! –
Taip rėkia vėtra grodama:
– Jau žemėn purto savo didį turtą
Ruduo rudai raudonas ir auksinis...
Atūš, atūš tuoj iš žiemų žiema!..

Širdis jautri! Ją atdaryk!
Jon rinki Tu turtą rudenio kerų.
O giriom raudant, ir tą skaudžią skriaudą,
Ir kraują brolių kritusių atminki,
Ir sielvartą švelniųjų seserų...

Ir tvirtas būk! Vėl vieną žiemą žiaurią
Dievų valia tu pereit privalai!
Pro plieno speigą, mirčiai aplink laigant,
Turėsi nešti tu tą skaudžią taurę,
Kai skeldės stambūs, rambūs ažuolai.